

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De conuentibus & nocturnis Arianorum, & consubstantiale profitentium,
hymnis, & mutuo illorum conflictu, & quo Antiphonarum concentus, à diuo
Ignatio institutus fuerit. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

De conuentibus & nocturnis Arianorum, & consubstantiale profitentium, hymnis, & mutuo illorum conflictu, & quod Antiphonarum concentus, à diuo Ignatio institutus fuerit.

CAP. VIII.

IStarum rerum in Aegypto gestarum Ioannes episcopus Constantinopolis omnino ignarus fuit, qui id tempore & doctrina multum excelluit, & ob eam in magna apud omnes gloria fuit. Ille ipse preces, quæ noctu fieri consueuerant, primus amplificauit, tali causa inductus. Arianæ extra urbem, ut diximus, conuentus fecerunt. Itaque cum festa cuiusque septimanæ occurrerent, videlicet Sabbatum, & dies dominicus, in quibus conuentus in ecclesijs fieri solent, illi intra portas ciuitatis circiter porticus in unum congregati, cantus apte ad opinionem Arianam respondentes, quos ipsi composuerint alternatim canunt: Hocq; per maiorem noctis partem faciunt. Primo diluculo, tales cantilenas alternis per mediam urbem recitantes, è portis egrediuntur: & ad loca ubi agunt conuentus, contendunt. Verùm quia aduersus fidei Consubstantialis fautores, verba contumeliosa, quibus eorum animos irritarent, dicere non desinebant (nam sæpe hanc quasi cantilenam in eos cecinerunt: Vbi sunt hi, qui tria vnam dicant esse potentiam?) Ioannes veritus, ne aliquis ex simplicioribus eiusmodi cantibus ab ecclesia abduceretur, quosdam ex suo populo illis contra comparauit, qui nocturnis hymnis decantandis similiter operam darent, Arianorumq; in ea re studium eo pacto reprimerent, denique suos in ipsorum fide admodum confirmarent. At quamuis hoc Ioannis institutum valde commodum videretur, tamen illius euentus tumultu atque etiã periculo nõ caruit. Nam ubi hymni in consubstantialis laudẽ tandem decantati, propter concentum illum nocturnum multò plus dignitatis sunt consecuti (erant enim crucis argenteæ excogitatæ, quibus lucernæ cereæ imponebantur, sumptu Eudoxiæ Imperatricis suppeditatæ) turba Arianorum coacta, & æmulationis ardore incensa, se vlcisci, & cum aduersariis configere instituit. Etenim principatu illo, quem iam pridem obtinuerant, elati, erant ad pugnam

SOCRAT. HISTORIAE

multo ardentiores: defensoresq; fidei cōsubstantialis prorsus contemnebant. Quare nulla interposita mora, nocte quadam tumultum faciunt. Crison Imperatricis Eunuchus, qui partes canentium hymnos ad commendationem fidei Consubstantialis tuebatur, lapide in fronte percutitur. Interierunt etiam vtriusq; partis nonnulli de populo. Quibus rebus Imperator admodum commotus, Arianis interdixit, ne hymnos in publico cātarent. Atque hæc quidem hoc modo gesta sunt. Iam verò dicamus, vnde consuetudo hymnorum, qui in ecclesia alternis decantantur, initium cœperit. Ignatius Antiochiæ, quæ est in Syria, tertius à Petro apostolo episcopus, qui cum Apostolis ipsis multum versatus est, visionem vidit angelorum sanctam Trinitatem hymnis alterna vice decantatis collaudantium: & formam canendi in ea visione expressam ecclesiæ Antiochenæ tradidit. Vnde illa traditio in omnibus ecclesiis recepta est. At de hymnis alterna vice cantatis ista hæctenus.

De monachis qui Longi nominabantur, & quòd propter eos odio implacabili Theophilus in Ioannem exardescerebat, illūq; abdicare conatus est, & quòd Epiphanius Cypri episcopus Theophili, dolis circumuentus, congregato Cypri Concilio, ac libris Origenis ibi condemnatis, Ioannē propter vsum librorum Origenis reprehendit.

CAP. IX.

NON longo tēporis spatio interposito, Monachi vna cum Dioscoro, & eius fratribus ex solitudine Constantinopolim aduentant. Quibus cum accessit etiam Isidorus Theophilo iam olim amicissimus, tunc tamē inimicissimus factus, idque ob hanc causam. Theophilus, aduersus Petrum quendam primarium ecclesiæ Alexandrinæ presbyterum grauisimo odio inflammatus, eū ecclesia expellere cogitauit, eiq; istud obiecit crimē, quod mulierē sectæ Manichææ antè ad sacra mysteria admiserat, quā illam ab errore Manichæorum auertisset. Verū vbi Petrus docuerat